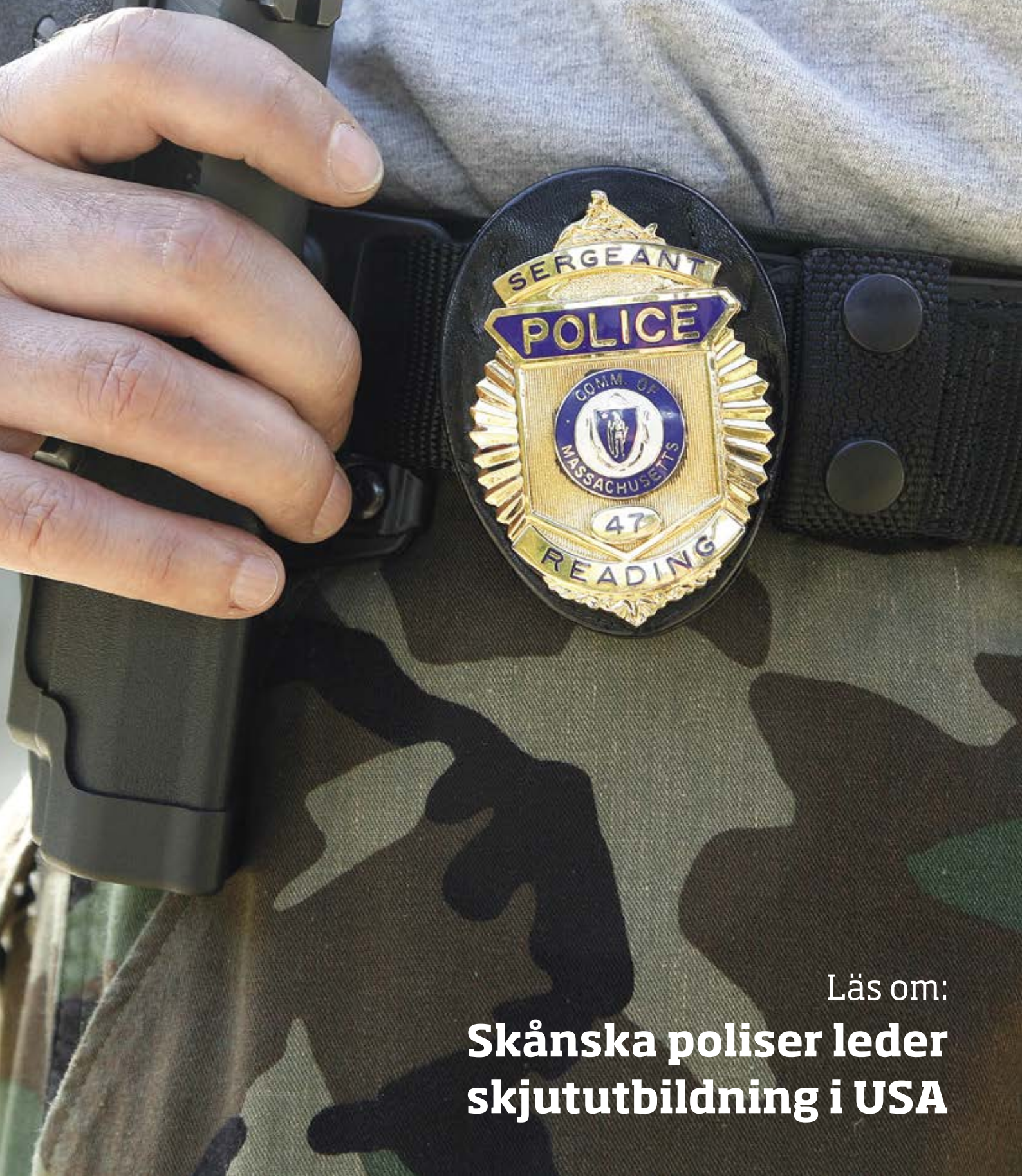

SKÅNEPOLISEN

SPORT & FRITID

www.skanepolisen.se

nummer 1- 2014

Läs om:
**Skånska poliser leder
skjututbildning i USA**

Postadress:

Skånepolisens Sport & Fritid
205 90 MALMÖ

Ansvarig utgivare:

Ulf Sempert

Redaktionssekreterare:

Lars Mahler, Malmö

E-post: redaktion@skanepolisen.se

**Adressändringar/
utebliven tidning:**

Magnus Cederlund

E-post: magnus@mediahuset.se

Redaktionsråd:

Gunnar Hedin, M-län

Tel. 010-561 44 91 (arb)

Tel. 0410-33 50 40 (bost)

Mobil 0705-15 69 63

Urban Arnesson, Hässleholm

Tel. 010-561 37 27

Christer Hedwall, Kristianstad

Tel. 010-561 44 93

Christer Ekdahl, Lund

Tel. 010-561 41 50

Roland Andersson, Ängelholm

Tel. 010-561 36 77

Magnus Cruce, EBM Malmö

Tel. 010-562 95 55

Omslagsfoto:

Närbild av polisbricka som man använder i USA. Fotot är taget på skjututbildningen som det skrivs om på sidan 7

Layout:

Mediahuset i Göteborg AB, avd. syd

Tryck:

ÅkessonBerg,

Emmaboda 2014

www.akessonberg.se

Distribueras som post- & webbtidning:

ISSN 2001-8355 (Print)

ISSN 2001-8363 (Online)

Tidning av och för alla idrottande och motionerande polisanställda i Skåne samt anhöriga till dessa.

Ledare

Dags att damma av utrustning för utomhusaktiviteter

Så har då ännu ett år passerat i MP-GI:s imponerande historia. Vid årsmötet i februari fick vi via de olika sektionerna höra om de många fina insatser som gjorts under 2013. Många individuella framgångar och flera lyckade arrangemang har MP-GI:s signum. Lite extra spännande var det med arrangerandet av SM i multi-sport som jag hoppas att vi kommer att få höra mycket mer av framöver.

Årsmötet är som sagt avklarat och jag vill passa på att rikta ett stort tack till medlemmarna för förtroendet att få vara ordförande även det kommande året. Jag måste samtidigt också tacka Margaretha Steffensen, Christian Andersson och Katarina Farmstedt för det mycket uppskattade styrelsearbetet som de lagt ner under flera år. Utan att förringa Margaretha eller Christians insatser så vill jag ändå rikta ett extra stort tack

till dig, Katarina. Du tillhör en av MP-GI-historiens största styrelse-profiler och vi avundas alla dig för ditt enorma engagemang. Det vilar ett stort ansvar på de nya i styrelsen, Lars Mahler, Andreas Persson och Jens Wahlman, som ska axla deras mantlar.

Sitter på mitt tjänsterum på Davidshall och njuter av vårsolen. Jag gillar när kvällstidningarna slåss om de största rubrikerna - "monster-våren är här". Det lovar riktigt gott. Det känns verkligen som att det redan är dags att ta fram golfklubbarna och joggingskorna eller dags att pumpa cykeln och annat som hör ute-sporterna till.

Ut och njut. Det ska jag.

Ulf Sempert

Ordförande MPGI

Innehåll

Ledare.....	1	Rapport från Boulegänget	15
Fotbollsdamerna informerar	2	Boktipset.....	15
Om Hamnpolisen.....	3	Golftouren står för dörren.....	16
SM-slutspel i innebandy	6	Kriminalkommissarien berättar	17
Skjututbildning i USA.....	7	Musikalkonsert.....	20
Årsmöte Trelleborgspolisens Idrottsförening.....	13	Finn fem fel.....	22
Polisens Musikkår Skåne och Skånepolisens kör	14		

Fotbollsdamerna informerar om ett framgångsrikt år

Hur vi hamnade här!

På slutspelet på SM för snart tre år sedan gick det inte riktigt som vi ville, vi var inte synkade, hittade inte varandra på planen och nä, vi var inte tillräckligt bra helt enkelt. Men viljan att lyckas fanns där och vi bestämde oss för att det var dags att förändra. Vi var ett gäng tjejer som alla älskade fotboll, vi ville spela mera och vi ville bli bättre.

Idén om att spela Korpenfotboll växte fram, herrarna spelade och självklart skulle även vi starta upp ett lag, och målsättningen var slutspel i SM året efter. Första året gick och när det var dags att kvala blev det en jobbig förlust mot PONV, korpen gick hyfsat bra. Trots dålig uppslutning på vissa matcher slutade vi på en stabil mittenplats i tabellen när säsongen var slut. Vi var nöjda och suget för en ny säsong var stort.

Och det visade sig att 2013 skulle bli ett bra fotbollsår!

Vi fick ihop ett bra lag. Ett tjugotal engagerade tjejer som verkligen ville spela boll. Vi hade roligt på våra matcher och med en otrolig kämpaglöd gav vi oss aldrig. Vi avslutade Korpensäsongen med en fjärdeplats i serien, vilket vi är väldigt nöjda med!

SM i Eskilstuna

SM var ett mål även 2013. Kvalet skulle vara mot POSS, men i sista sekund lämnade dom WO och slutspelet låg vid våra fötter. Vi var taggade, vi var gott folkade och så kom han, den store mannen från väst, Obama. Lagmedlemmarna fick snällt åka till Stockholm istället för Eskilstuna. Inte bara vårt lag drabbades utan många lag fick lämna återbud till årets SM. Vi bestämde oss ändå för att åka 8 stycken, vi ville delta!

Damernas slutspel blev haltande då 4 av 7 lag lämnat turneringen.

Vädergudarna var med oss, solen sken och september bjöd på en molnfri himlen.

Kvar var vi, Södermanland och PHS Stockholm. Men, är det turnering så är det och att komma sist var inte en tanke som lockade. Vi skulle i alla fall spela finalmatch, det blev målet, guld var i sikte.

Allt stämde tills...

Första matchen var mot Södermanland. Taggade klev vi ut och det blev snabbt 1-0 till Malmö. Vi visste att det skulle bli mycket spel eftersom vi var få spelare, men med en avbytare skulle vi i alla fall få vila lite. Matchen var tuff, men vi hittade varandra på planen som aldrig förr. Så plötsligt hände det, en av våra spelare blev ligandes på marken efter en närkamp. Knät var kasst och spelet var slut för henne. En snäll funktionär blev chaufför till akuten i Eskilstuna, för vem av oss skulle köra, vi var ju bara 7 spelare kvar!

Skam den som ger sig, trötta och med spaghettiben, vann vi vår första match med 3-0. Vi hade spelat bra fotboll och satsat allt. Matchen mellan PHS och Södermanland hade spelats tidigare på dagen och PHS vann med 3-0 även de, vi kände att vi kunde säkra vår finalplats redan då. Vi var trötta, värmen och tempot tog musten ur oss och PHS blev för bra med sina 5 avbytare. Förlusten var tung, men ett roligt spel och med duktiga fotbollsspelare var PHS värda den direkta finalplatsen.

Att ladda batterierna mellan matcherna var ett måste.

Nöjda, men oerhört trötta tjejer efter finalen. Martina blev matchens lirare!

Banketten blev lugn

För oss var det bara att ladda om. Banketten på kvällen blev lugn för POMAs tjejer, vi var alla trötta och hade siktet inställt på semifinal dagen efter. Vi skulle möta Södermanland igen och detta var en match som vi bara inte fick förlora! I lugnt tempo och med bra passningsspel vann vi semifinalen med 4-1. Vi var rättvist i final och denna gången var vi inte lika slutkörda.

Dags för final

Det blev en bra finalmatch, vi satte hårt mot hårt men PHS tog hem vinsten och därmed SM med 3-0, men vi är helnöjda med vårt silver! För oss var det en vinst i alla fall. Vi spelade 200 minuter fotboll på två dagar, utan byte. Med blåsor på tårna och

ömmande fötter kämpade vi till slutsignalen! Som ett lag, för varandra och med vinst i huvudet. Och årets skyttedrottning i SM blev POMAs Malin Rafton med 7 mål!

Ny säsong väntar

Nu väntar en ny säsong med Korpen och givetvis ska vi satsa på SM och slutspel även detta året! Självklart vill vi bli ännu bättre och denna säsongen kommer vi försöka lägga in någon träningstid också för att öka våra chanser. Är du sugen på att spela boll med ett härligt gäng tjejer är du välkommen att kontakta under-tecknad för mer info!

Väl mött!

Anna Palmblad, LC Syd
Sektionsledare för
MPGIs fotbollsdamer

Om Hamnpolisen

Jag tror att det var strax efter förstatligandet av polisen och min debut inom kåren i mitten av sextioalet, som man införde hamnpolisverksamheten i Malmö. Idén var säkert framsprungen av att många åkte, åt och festade på båtarna: Centrumlinjen, Stora båtarna, Flygbåtarna och Tågfärjan. Som ett exempel såldes 3,7 miljoner resor 1974. Biljetterna kostade runt 10 kronor tur och retur samt en

starköl cirka 3 kronor. Polisen fick lokaler i båtterminalen intill tullen och vänthallen.

Flera olika karaktärer

Arbetsuppgiften var att de tre hamnpoliserna skulle se till ordningen på Centralplan. Från början var där fast personal i hamnen och på centralstationen. Där jobbade Eric W Persson, som kallades "Visslaren". Han var en auktoritet i klass med en sjökapten. Humor, medmänsklighet och fantasi utmärkte hans arbetssätt.

Rolf Johannesson, som allmänt ansågs som hyperintelligent, och läste gärna utländska filosofiska böcker på lediga stunder. Han var stoppad i karriären efter en allt för brysk uppvisning i grepp och batongteknik mot en buse på centralstationen.

"Surf-Olle" Nilsson, var en lågenergikonstapel som satte tystnadsplikten högt. Efter att ha tigit halva passet tillsammans med undertecknad, kom han med ett häpnadsväckande påstående. En damkonfektionskedja hade importerat, och tänkte marknadsföra, ettusen förpackningar med tyngder att fästa nertill på klänningar och kjolar för att de inte skulle blåsa upp vid storm. Man sålde bara en uppsättning, vilket Olle drog slutsat-

sen att kvinnor gärna ville visa sina ben.

Loggböcker skrevs

Senare förstärkte även Bo Lindahl, Allan "Kämpe" Jönsson och "Frasse" Franzen med flera verksamheten. Vi andra spolingar, som fotpatrullerade på första vaktdistriktet, fick då och då dubblera med dessa kollegor som skulle kunnat vara våra far- eller morfäder.

Under drygt tio år skrevs 12 loggböcker och ur dessa tänker jag lämna några smakprov. Det var mest "Visslaren" som med välvärdad handstil och fin formuleringsförmåga skrev i böckerna. Rolf Johannesson skulle kanske blivit läkare istället, för hans handstil kunde jag inte läsa. Nu till saken!

Internationella fyllor

"23 mars 1967 hade två danska gran-nar slagits på båten till Malmö om vem som hade flest pengar".

"7 april 1967 hade en dansk äldre man vid överfarten i sitt berusade tillstånd bråkat med resenärer, trots att han saknade förutsättningar att vinna ett slagsmål".

"4 oktober hade man ombord på M/S Örnen omhändertagit en redlöst

Eric "Visslaren" Persson. Foto: Bo Lindahl

Charlie Magné avtackar pensionären Jyet.

Foto: Tekniskan

berusad dansk 30-åring. Hovmästaren vittnade om att han druckit 70 cl danskt brännvin under färden. "Visslaren" hittade en sönderslagen flaska i en plastpåse. Flaskan hade innehållit Fattigmanssnaps och "Visslaren" hade forskat vidare om denna 47 procentiga spritsort. Förr i Danmark fick man snapsen gratis på gästgivarregårdarna till maten. Spriten kunde även användas till att rensa sår, vid syltning och till att putsa kakelugnar och fönster.

Emellertid blev det "brumturer" för de fyra danska fyllehundarna, skrev "Visslaren" med signaturen EWP i skönskrift.

Nu var det inte bara danskar som var fulla...

"Kristi Himmelsfärdsdagen (Helnykterhetens dag) omhändertogs ett lokbiträde med anledning av att han uppträdde i hög grad störande och olämpligt i kön när han gick i land. Han skrek bl a att polismännen hade opressade byxor. Påståendet väckte stor uppmärksamhet och mannen omhändertogs. Han talades till rätta och lovade att inte göra så mera, varför han fick lämna kontoret."

"En full österrikare hade förrättat sitt tarv (skitit) i tullens avviseringsrum. Det skulle han inte gjort. Arga tullare lämnade över mannen till poliserna. I hans sällskap fanns en yngre bråkig kvinna. Båda fördes in till poliskontoret. Johannesson och "Visslaren" bad kvinnan legitimera sig.

Hon uppgav att hon gick på teaterskolan och spåddes en lysande framtid. Var det så att poliserna vil-

le se hennes id-kort fick de gå ner på knä och be snällt. Då brast det för kollegorna och hon fick åka piketen till första vaktdistriktet och spjället tillsammans med "skitgubben". Det händer att jag ser kvinnans namn i teatersammanhang någon gång och då ler jag i mjugg åt scenen hon ställde till med på hamnkontoret.

Röder Prick

"Den 4 november 1967 kl 12.30 inkom bogserbåten Järven med en bakfull och frusen finländare. Han hade hoppat ifrån M/S Öresund överbord vid fyren "Röder Prick". Eftersom bogserbåten var i närheten fiskades finnen upp. Han blev av en radiobil förd till MAS. Han förklarade att han

kände leda till livet och att det var för jävligt att han misslyckats med sitt självmordsförsök. Hans självmordstankar var nog inte så allvarliga, eftersom han klamrade sig fast vid "frälsarkransen" som slängdes i sjön, skrev kollegan. På de stora båtarnas restaurang kunde man äta och dricka gott. Speciellt friterad spättfilé var utsökt. Det var tradition att ha sänkt de två första snapsarna innan just "Röder Prick". Såvida man inte beställde som min fotbollskompis och kollega Per-Olle Andersson, "Kyparen, kyparen får jag fyra sexor och så inget spring vid bordet".

Statsministerbesök

"Vid midnatt den 5 september 1973 tog Johannesson och "Frasse" en run-da till Centralstationen. Strax innan Stockholmståget skulle gå kom statsminister Olof Palme med följe. Han verkade vara på gott humör. "Frasse" tyckte sig kunna se i statsministerns ansikte att vi kunde vara värda ett par lönegrader till då vi artigt gjorde honnör i enskild ställning".

Här hängde det på håret

I en arkiverad kvällstidning kunde man läsa om den legendariske f d knarkspanaren Tomas Albinsson, som i ungdomens år var med på bild med hår över halva öronen. Anledningen var att han varit i Köpenhamn och spelat handboll med KFUM:s (Kristna föreningen för unga män) pojklag. Han och en kompis hade blivit stoppade av en vakt vid land-

Så här kul kunde man ha på båtarna när man passerat Röder Prick några gånger. Skrivaren inklämd mellan körens sånglärkor Mary-Ann Albrektsson och Siv Nilsson.

Foto: Eva-Gun Westford.

gången då de skulle gå ombord på Centrumlinjens båt. Vakten hade till uppgift att hindra långhåriga ifrån att åka. Rederiet hade dåliga erfarenheter av ungdomar med den sortens frisyrier. De båda ungdomarna fick dock åka med Flygbåten hem.

Snabbe Kalle in action

När vi ändå är vid flygbåtsterminalen, så fick radiobil 526 med kollegorna Gunnar "Snabbe-Kalle" Carlsson och Christer Lindahl åka dit en dag i början på 70-talet. En stor båt stod ute i hamnbassängen och brummade. Ett manslik flöt framför båtens stäv och var i vägen för avgången. Snabbe-Kalle letade upp en lådliknande pråm, som användes vid flygbåtarna underhåll. Han saknade åror och tog en polisspade, som man normalt stoppar bilar med. Han och Christer paddlade ut till liket. Christer tog tag i likets slips och tog det på släp. "Den snabbe" paddlade energiskt, eftersom pråmen läckte som ett såll. Under tiden samlades allmänhet och kollegor (som hade lockats dit av allanrop). Allt gick väl, båten tutade och

åskådarna applåderade det rådiga snabba ingripandet på 9 minuter och 35 sekunder.

Charlie Magné

En utredare på Davidhall hade sitt fönster öppet till innergården. Han hörde en hög röst som pratade engelska. Det var Charlie, piketbefälhavare, som visade engelska kollegor vårt polishus. Detta var på förmiddagen. På eftermiddagen kom han tillbaka med en tysk grupp och guidade runt på flytande tyska. Utredarna på stöldroteln var mäkta imponerade. Mysgubben Bengt Sjöberg undrade om Charlie hade lika mycket betalt som oss andra eller mer?

Efter Danmarks match i Europamästerskapet i fotboll juni 1992 var trycket hårt från di röe och vide fansen, då de skulle hem. I en dagstidning skrev en journalist, att en katastrof avväjdes då ett par tusen danskar tryckte på vid kajkanten och en viss Charlie Magné lugnt och högt på danska fick supportrarna att backa. Inte en enda föll i vattnet tack vare Charlie. Artikeln avslutades

med, att finns det några hjältar i EM så var en av dem Charlie Magné!

Till havs

Måndagen den 14 juni 1976 skrev "Visslaren":

150 poliser från polis-SM reste över kl 17.45 med polismästare Bertil Finnberg och Malmö Polisens Gymnastik o Idrottsförenings sympatiske kassör Knut Hansson i spetsen. Hela matsalen var reserverad för kollegornas räkning. Vi hoppas på en trevlig resa.

(Skrivaren tror att det var banketten i samband med polis-SM i friidrott på Hästhagens idrottsplats).

Malmöpolisens behövde aldrig fundera på var festligheterna i samband med besök skulle äga rum. Förväntningarna var skyhöga på att festa till havs. Jag saknar båtarna och den festliga traditionen.

Ja, så gick det alltså till i hamnen.

Per Jystrand

(Vikarierande hamnpolis
anno dazumal)

Annonser

SM-slutspel i innebandy

En tidig tisdag i slutet av november förra året påbörjade tretton laddade malmöpoliserna den lite drygt 50 mil långa färden till Värmlands centralort. Nedpackat i bagaget, förutom nya bandyklubbor och ett nytt matchställ hade de förstapriset från förra året, samt ett mycket gott självförtroende. Känslan under resan var att de detta året hade ett lag med mycket bra individuella spelare, men även ett spelkoncept och en lagmaskin som motståndslagen skulle få otroligt svårt att få i gunning. Trots detta visste spelarna att det inte skulle bli några lätta poäng, då flera av deltagarna var veteraner i de här sammanhangen.

Match mot Norrköping

Efter att ha anlänt till Vänerens norra strand på kvällen, checkat in, gått ut och synat staden, blev det morgonen efter dags för Malmös första match, som spelades mot Norrköping. Som sig bör, började matchen lite trevande med en del nervöst slarv och en skärpa som tycktes skakad av stundens allvar. Endast ett par minuter in i första perioden trampade forwarden Jerker Olofsson snett i en närkamp, vilket resulterade i en kraftig uttänjning av ett ledband i foten, och även ett abrupt slut för hans medverkan i

turneringen. Efter detta fick Malmö sedan den andra kallduschen endast 6 minuter och 45 sekunder in i första perioden när Norrköping gör första målet i matchen. Cirka 6 minuter senare gör inhopparen Timmy Jeppsson sitt första mål i SM-sammanhang, vilket innebär 1-1 och någon form av grepp om matchen för Malmö. Inte ens en minut senare driver Pontus Elgström in i slottet och skjuter ett fint distansskott vilket ger ledning för Malmö med 2-1. När första perioden är slut leder Malmö med 4-2, bland annat efter ett vackert distansskott av hårdskjutande Stefan Olofsson. Andra perioden är relativt händelsefattig och tredje kantas av mål fram och tillbaka, som till slut innebär en ganska bekväm vinst för Malmö med 8-4.

Jämn match mot värdarna

Andra matchen stod värdlaget Värmland för motståndet. Ett rutinerat och spelskickligt lag som Malmö haft många svåra och underhållande matcher mot. Första perioden kände lagen lite på varandra, och perioden präglades av att inget av lagen riktigt kom loss och tog tag i sitt spel. Några bra chanser med en stabil defensiv var facit för Malmö efter första perioden. Andra perioden startade med besked när Fredrik Nyström, framspelad av Mikael Larsson, gjorde

de matchens första mål. Bara några minuter senare gjorde samme Mikael 2-0 till Malmö efter ett ordentligt skott från distans som Värmlands målvakt fick trä ur högra krysset. I mitten av andra reducerar Värmland till 1-2, vilket också blir slutresultatet för andra perioden. I början av tredje gör Värmland både ett kvitteringsmål, samt ett ledningsmål som innebär 3-2 till Värmland. I mitten kvitterar Oskar L, men tyvärr räcker inte detta och Värmland gör kort därefter 4-3, vilket också blir slutresultatet.

Semifinaldags mot Stockholm

Dagen efter var det nu dags för semifinal, i vilken Stockholm stod för motståndet. Början av semifinalen var trevande, bortsett från ett vasst distansskott av Stefan som tyvärr, för en gångs skull, inte hittade maskorna. Fem minuter in i matchen gör Stockholm 1-0, vilket följs av en anstormning från Malmös sida. Denna anstormning gav tyvärr ingen utdelning, och istället gör Stockholm 2-0 efter att Malmö slarvigt missat att räkna in motståndarna i eget slott. I andra perioden hämtar Malmö hem lite och gör först 1-2 genom Pontus och sedan 2-2 i tolfte minuten genom ett mycket vackert mål av Timmy Jeppsson där han lurar Stockholms målvakt genom att ta "köksvägen". I början av tredje har Mikael ett stolpskott, och i femte minuten får Malmö möjligheten att spela power play. Detta utnyttjar Malmö genom att Stefan gör 3-2. Bara tre minuter senare replikerar Stockholm och kvitterar till 3-3. Återigen får Malmö power play, och även denna gång lyckas man genom Timmy ta ledningen i matchen. Drygt en minut senare lyckas Stockholm ta sig igenom Malmös försvar, och kvitterar till 4-4, vilket blir slutresultatet vid full tid. Lite tagna av Stockholms sena kvittering, är Malmö inte riktigt med i början av "sudden death". När domaren blåser mål för Stockholm en minut och 38 sekunder in i "sudden death", känns detta i det närmaste som en dålig mardröm för Malmö. Dock efter att ha nypit sig i armen och tittat upp mot resultatavslutet står det 5-4 i Stockholms favör. En mycket sur förlust, men slarv från Malmös sida

och en oförmåga att tända till i den avgörande perioden gör att Stockholm inte helt oförtjänt fick chansen att spela final.

Storseger i bronsmatchen

Efter några timmars deppande fick Malmö rycka upp sig och ställa upp sig för en bronsmatch, där det även blev ett returmöte mot arrangören Värmland. Motståndarna öppnar starkt och gör tidigt 1-0, men bara en kort stund senare kliver det centrala kärnkraftverket Richard Olsson fram

och kvitterar. Återigen tar hemmalaget ledningen, men därefter visade Malmö sina gamla takter och spelade ut dem fullständigt. 2-2 gör Mikael, sedan följer Timmy upp med en repris genom att återigen lura målvakten med att gå "köksvägen". Därefter följer Malmö upp med sex mål till, vilket efter en reducering på nåder, innebär 9-3 till Malmö, och ett välförtjänt brons till Skåne.

Tung hemresa

Trots bronset som tröst smärtade det

oerhört för Malmö att lämna ifrån sig vandringspokalen till Stockholm i samband med prisutdelningen. Resan hem kändes naturligtvis längre än ditresan, och präglades mestadels av tystnad och besvikelse där malmöspelarna visualiserade att vinna tillbaka vandringspriset till Skåne hösten 2014. Trots detta var alla spelarna mycket nöjda med arrangemanget från Värmlands sida, och med sig i bagaget hem till Skåne hade man en bronsmedalj samt en fin upplevelse av ännu ett SM-slutspel.

Karbinkursen

Slumpartade möten som leder till utveckling 1993-2013

Ibland går vi poliser och funderar på ett fragment av vår polisiära vardag och funderar "är det här verkligen rätt sätt". Trots att viss tankemöda lagts ner på vilket det "rätta sättet" kan vara behövs det ibland slumpartade möten människor emellan för att utveckla tankar och idéer. Ett sådant möte var 1993 när Ulf Petersson, som då arbetade i Lund, av en slump träffade en amerikansk kollega som heter Matt Temkin. Ulf och Matt hade från olika perspektiv funderat över polisens vapenutbildning och dess tillkortakommanden i vissa situationer. Deras möte ledde till att skånska poliser mellan åren 2003-2013 utbildade amerikanska polisens vapeninstruktörer från New England-området i bland annat skytte.

Peter Fredriksson fick delvis slumpartat (turordningsprincipen) 2002 möj-

ligheten att gå kursen Sig Sauer steg 1 som hölls av Ulf Petersson. Det blev starten på ett samarbete som fortfarande pågår. 2004 beslutade myndigheten att en ny typ av utbildning skulle skapas i ämnena taktik, självskydd och skytte. Det blev en pilotutbildning som kallades "Blockutbildningen". Johan Bertilsson som då blivit länsinstruktör i självskydd blev en del i det samarbetet. Till sammans med instruktörer från alla polisområdena i Skåne skapades och planerades pilotutbildningen. En av arbetsuppgifterna som följde genomförandet av pilotutbildningen var "Nationell bastaktik". Via bastaktiken och OC-utbildningen fick Polismyndigheten i Skåne uppdraget att utbilda danska polisens riksinstruktörer i OC inför deras pilotprojekt. En av de deltagande instruktörerna från Danmark var Peter Büsing Jørgensen. Han var väldigt intresserad av vår blockutbildning i allmän-

het, och Point Shooting i synnerhet. Så mycket att det numera är en del av danska polisens grundutbildning i skytte på Politiskolen. Efter motsvarande utbyte har även Försvarsmakten i Sverige tagit till sig delar av vår utbildning.

Ett annat slumpartat möte var när Johan Bertilsson rastade sin hund och träffade docenten Per-Anders Fransson som i sin tur också rastade sin hund. De fann till sin förvåning att de båda hade funderat över stressens påverkan på mänsklig motorisk förmåga. Den förre ur ett polisiärt perspektiv och den senare ur ett medicinskt/kirurgiskt perspektiv. Det mötet gav ett pågående forsknings-samarbete mellan Polismyndigheten i Skåne och Lunds Universitet. Det får dock bli en annan berättelse.

Det här är en berättelse om hur slumpartade möten eller nätverkande, om ni så vill, gett skånska polis såväl som vissa New Englandpoliser nya

Annonssida

Alltid något att låna.

perspektiv på utbildning, metod och teknik.

Utbyte med bland annat amerikansk polis

Efter många och långa diskussioner om polisiärt skytte och dess tillkortakommanden bestämde Ulf Petersson och Matt Temkin sig för att leta upp personer med skarpa erfarenheter som eventuellt kunde bringa klarhet i ämnet. 1996 reste därför Ulf Petersson och Matt Temkin till Oregon, USA för att hälsa på och träna hos Lt. Col. Rex Applegate i dennes hem. Applegate var en av upphovsmännen till skjuttekniken Point Shooting och ansvarig för de allierades närstridsutbildning under andra världskriget. Sättet att skjuta på var på 90-talet i ropet eftersom man inom polisen i flera delar av västvärlden upptäckt att träffprocenten vid skarpa skjutningar var väldigt låg och den gamla tekniken Point Shooting kunde vara en väg att bättra på träffsäkerheten vid skarpa händelser. Tyvärr dog Applegate 1998 innan många av de initierade amerikanska vapeninstruktörerna hunnit tanka av Applegates kunskaper i ämnet. Sökarljuset hamnade då på de personer som senast tränats av Applegate.

Av den anledningen blev Ulf Petersson 2003 inbjuden av Massachusetts Law Enforcement Firearms Instructors' & Armorers' Association (MLEFIAA) i Greater Boston area för att undervisa i Point Shooting tillsammans med Matt Temkin. Kursen blev en succé. 2005 var Ulf Petersson och Matt Temkin i Reno, Nevada och

utbildade för IALEFI's (International Association of Law Enforcement Firearms Instructors) räkning. På konferensen samlades 700 instruktörer från hela världen för träning och utbildning. På konferensen befann sig också representanter från MLEFIAA och de frågade om Ulf var intresserad av att komma tillbaka till MLEFIAA's nästa konferens.

2006 åkte därför Ulf Petersson och Peter Fredriksson över till USA för att utbilda i Point Shooting. Eftersom vi vid Polismyndigheten i Skåne påbörjat trevande försök att integrera vapen, taktik och självskydd blev det naturligt att via enklare övningar visa amerikanska kollegor hur vapen, taktik och självskydd skulle kunna vävas ihop. Det var inte utan viss nervositet vi satte samman ämnena i en kurs som förväntades innehålla endast skytte. Vårt innehåll togs mycket väl emot och MLEFIAA har sedan dess fortsatt att bjuda in oss. 2007 fick vi en förfrågan att utbilda i lokaliseringssök. Det året var den ame-

rikanska polisen väldigt påverkade av ett antal "skolskjutningar". Även om vår kurs fick goda vitsord var det ändå inte det våra amerikanska kollegor var ute efter och följande år var vi tillbaka till "integrerad" utbildning med Point Shooting som grund. Genom de amerikanska kollegornas erfarenheter väcktes ett intresse för problematiken "Pågående dödligt våld i publika miljöer" (PDV) hos Peter Fredriksson. Åren därpå gick därför Peter och delvis Ulf båda kurser och seminarier i ämnet.

Våra kurser har varit fulltecknade flera veckor innan konferensen startat. Vi känner igen flera deltagare från tidigare kurser. På fråga varför de gick vår kurs ännu en gång svarade de att de tyckte att vår kurs var den bästa på konferensen, vilket naturligtvis var smickrande. Eller är det kanske amerikansk artighet? Oavsett tilltalar deras svar vårt ego.

Workshop

Massachusetts Law Enforcement Firearms Instructors' & Armorers' Association (MLEFIAA) bildades 1984 för att föra fram professionalism, fortbildning, utveckling av träningsmetoder och tekniker för den polisiära vapenutbildningen. Man har som mål att hålla liv i utbytet av åsikter och diskussioner när det gäller vapenutbildning och taktik.

Sammanslutningen förordar ett utbyte av idéer och kunskap om vapenutbildning, erfarenhetsinsamling, tekniker, metoder och andra

Kurs i New Hampshire.

aktiviteter inom utbildningsområdet. Syftet är att fortbilda personal i rättsväsendet i Massachusetts men även i resten av New England (närliggande stater). Endast poliser kan vara medlemmar. Organisationen arrangerar flera lokala utbildningar per år. Man hade denna större typ av konferens varannat år tidigare men på grund av efterfrågan har man de senaste åren arrangerat den varje år.

Det är ett utmärkt sätt att arrangera en träningskonferens på. På det här sättet utvecklar man vapenutbildningen men ges även möjlighet att utbyta andra erfarenheter som t.ex. utbildningsmetodik. Konferensen inbjuder dessutom till möjligheter där arrangörer, deltagare, in-

struktörer och i vissa fall utställare kan umgås under lättsamma former och diskutera polisyrket i allmänhet men utbildning i synnerhet.

Konferensen är en stor workshop för och med personal från flera grenar av rättsväsendet i USA. Huvudsakligen deltar poliser med instruktörsbehörighet. En typisk konferens brukar första dagen bestå av utställningar och seminarier/teorilektioner och resten av veckan innehåller ett 15-tal praktiska kurser. De praktiska kurserna har på senare år genomförts på Harvard Sportmens Club i Boxboro, Massachusetts.

Det finns många kurser deltagarna kan välja mellan. Bland annat har det hållits praktiska, men även teoretiska

kurser rörande pistol, revolver, karbin, kulsprutepistol, hagelgevär, Less Lethal, dolt bärande, Improvised Explosiv Device (IED), "Active Shooter" d v s det vi i dagligt tal kallar "skolskjutningar" (PDV) såväl som vapentechnikerkurser. Många av kurserna är recertifierande, något vi för övrigt saknar i Sverige på skyttesidan. Allt kursmaterial lämnas över till staben för konferensen. Alla deltagare får varsin digital kopia på kursmaterialet. Alla instruktörer delar med sig av sina kunskaper helt prestigelöst.

Genom åren har vi deltagit på ett flertal kurser. Allt ifrån "Active Shooter", Less Lethal, pistol, karbin till ledning vid särskild händelse med mera. Vi reser alltid utan vapen. Vi har fått många vänner där och det finns alltid vapen att låna. Ibland ges inte möjligheten för oss att delta i en kurs på grund av att vår kurs krockar med andra tidsmässigt. Ibland har vi valt att vara observatörer på intressanta kurser. Man hittar alltid guld-korn som man kan ta med sig hem. Samtidigt kan man konstatera att vi i vissa fall ligger långt framme när det gäller vår utbildning avseende teknik, metod och pedagogik men kanske framförallt avseende integrering.

Vad har då utbytet gett?

Det är väldigt svårt att återge i korta ordalag hur ett utbyte förändrar en som yrkesman. Ibland är det kanske inte helt tydligt hur man har påverkats.

Det är lite lättare att konkret beskriva faktiska förändringar. Under en kurs i mörkerskytte förnyades intresset för mörkerskytte med ficklampa

som hjälp. Det gjorde att Ulf Petersson som under ett antal år ställt sig tveksam till mörkerskytte med ficklampa fick nya tankar. Dessa nya tankar förstärktes och utvecklades när han deltog i en kurs tillsammans med operatörer från Piketenheten i Skåne. Kursen hölls av holländska instruktörer och de hade en helhetssyn på användande av ficklampa. De ansåg att ficklampan även kunde användas som en del i polisens självförsvar. Det passade väl in i tankarna rörande vår blockutbildning.

På annan kurs i New Hampshire (som vi fick delta på tack vare kontakter) som handlade om handgemäng och skytte med färgampuller fick vi ännu ett perspektiv på träning och utbildning. Olika tekniker och metoder måste tränas i någon form av kontext för att ge större förståelse för vad som är i spel i en farlig situation

och vad just mina möjligheter och begränsningar är i en viss given situation. Nu för tiden kallas kursupplägget "conditioning" och det har blivit ett vedertaget begrepp för att beskriva utbildningsfilosofin "tillvänjning" i motsats till teknikträning.

2006 och 2007 gick Peter på seminarier rörande PDV med föreläsare från FBI och lokala polismyndigheter. Föreläsaren från FBI visade bland annat på hur trubbiga gärningsmanprofilerna är i sammanhanget. Antingen är de för specifika eller för generella för att i nuläget ha någon som helst praktisk relevans vid lösningen av en PDV-situation och därmed begränsad nytta vid utbildning. Föreläsare från lokala polismyndigheter föreläste om insatsledning vid en PDV-situation. Det gav en insikt om hur svårt det är att våga att *inte* leda initialt (läs micromanage) vid en

PDV-händelse. Peter fick nu verkligen upp ögonen för behovet av att föra ut kunskapen i någon form på hemmaplan.

2010 hade vi möjlighet att delta i en kurs som handlade om "Active Threat". Den hölls av kollegor från Tuscaloosa PD, Alabama, USA. Under tre dagar fick vi utbildning i problematiken och olika sökmetoder, bland annat "4 Man Contact Team" (diamanten). En del av sökmetodiken hade såväl praktiska som taktiska begränsningar. Lösningen på vissa av begränsningarna fick vi på ett seminarium i Massachusetts, USA som hölls av Alan Garcia från School Violence Solutions. Han gav oss ett nytt sätt att se på sökformationen "4 man contact team". Garcia satte formationen i en taktisk och organisatorisk kontext och ställde det mot historiska händelseförlopp och gav oss därmed

Annons

möjligheten att sätta vår "patrullformation" vid PDV i rätt sammanhang. Vid närmare analys såg vi att vår nationella bastaktik principiellt borde fungera även vid en komplex och farlig situation som just PDV. Eftersom ledningen på myndigheten var väldigt angelägen om att ha en adekvat respons tillgänglig om en PDV-situation skulle uppstå beslutades det att en utbildning skulle skapas. Efter ett besök samma år på Politiskolen i Köpenhamn fick Peter och Johan de sista pusselbitarna som behövdes för att skapa Skånepolisens koncept för PDV. Danska polisens lösning motsvarade bättre vår bastaktik och vår syn på polisingripanden. Sammantaget kan konstateras att utan utbyte med utländska enheter hade inte Skånepolisens konceptutbildning kunnat skapas av oss. Inte heller utan våra blockinstruktörers oerhört ambitiösa och lojala arbete.

Skjuttekniskt finns det inte mycket nytt under solen men det är en kunskap även det. Det kan dock konstateras att Point Shooting är en viktig faktor för att kunna integrera skyttet med självskyddet och i förlängningen taktiken. Detta har de amerikanska kollegor vi utbildat börjat anamma. Att få ta del av de erfarenheter kollegor gjort vid skarpa skjutningar i tjänsten ger oss möjligheten att välja bland allt "det senaste" inom skyttet som dyker upp med jämna mellanrum. Allt nytt är inte bra. Åtminstone inte för att i ett juridiskt/taktiskt/etiskt sammanhang lösa en arbetsuppgift med vapen. Vi har också haft förmånen att diskutera med kollegor i USA om förekommande civilrättsliga rättegångar mot polisingripanden i USA. Det har gett oss många tankeställare om huruvida vi utbildar på rätt sätt eftersom allmänheten även i Sverige har möjlighet att pröva våra ingripanden i efterhand. Det vi tagit med oss från diskussionerna är hur viktig det är att utbildningen blir rätt upplagd för att polisen skall ges en ärlig chans att göra rätt i svåra situationer. I nuläget saknas full kunskap om vad som fungerar eller inte fungerar. Skånepolisens utbildning idag bygger dels på svagare underbyggda delar, med mest anekdotiska beskrivande exempel, dels på delar byggda på avsevärt mer stabil vetenskaplig grund samt väl beprövad erfarenhet. Ulf's statistik över skarpa skjutning-

är i Skåne mellan åren 1985–2012 är ett sådant exempel på mer stabil vetenskaplig grund. Förhoppningsvis kommer vi i framtiden kunna bygga våra utbildningar på ännu större vetenskaplig grund än idag.

Att delta vid konferensen och att undervisa på ett annat språk är en utmaning men samtidigt mycket givande. Vi är de enda instruktörerna hos MLEFIAA som inte är från USA. Vi tas emot mycket väl och med respekt.

Formen för konferensen tycker vi är ypperlig och önskar att man kunde göra liknande arrangemang i Sverige.

**Ulf Petersson och
Peter Fredriksson**

Årsmöte Trelleborgspolisens Idrottsförening

Föreningens årsmöte 2014 öppnades av ordföranden Bosse Andersson varefter klubban överlämnades till tidigare ordföranden och numera hedersordförande Leif Holmgren, vilken fick förtroendet att leda årsmötesförhandlingarna. Sjutton medlemmar (av sextio) hade hörsammat kallelsen för att under Leifs trygga ledning behandla alla punkter enligt dagordningen. Av verksamhetsberättelsen för 2013 kunde man bland annat utläsa att föreningen varit representerad vid SPM i sport & fältskytte med pistol vilket avhölls i Göteborg. Lagmedaljer i guld, silver och brons

erövrades genom Birgitta Green-Jepsson i tävlingsgrenarna polissnabb (SIG), fältskjutning (SIG & cal.22) och PPC (SIG). Vidare fram-

gick att golfsektionen genomfört månadstävlingar och klubbmästerskap (KM) i vilket Jan-Olof Olsson segrade i konkurrens med övriga tävlande (totalt 11 st.). Golfsektionen har även varit representerad vid både LPM & SPM. En annan aktiv sektion inom

idrottsföreningen är våra bowlande medlemmar under ledning av sektionsansvarige Leif Persson. Under fjolåret har medlemmarna flitigt tränat och genomfört ett KM i vilken tävling Jan-Ingvar Nilsson tog hem segern bland de tolv tävlande medlemmarna. Redovisning över föreningens ekonomi lämnades av kassören Jan-Ingvar Nilsson varefter revisionsberättelsen lästes upp av revisor Gunnar Hedén. Val av ledamöter till styrelsen och andra förtroen-

Stående fr. vä: Ledamot Leif Persson, sekreterare Johan Ekman och ledamot Jukka Ylitepsa. **Sittande fr. vä:** Ordförande Bosse Andersson, kassör Jan-Ingvar Nilsson och hedersordföranden Leif Holmgren.

deupdrag genomfördes enligt valberedningens förslag. Leif Holmgren uppvaktades av föreningen med en blomsterbukett då han under förra verksamhetsåret fyllt 70 år. Efter mötet avnjöts en kamratmåltid.

Text & foto: Magnus Cruce

Polisens Musikkår Skåne och Skånepolisens kör

inför fulla hus i snöstorm

Korsbacka kyrka i Kävlinge var fullsatt, men hade det inte varit snöstorm utanför knutarna på kyrkan hade man säkert pressat in ett hundratal besökare till. Fullt så hemskt väder som vi hade till konserten 2012 var det inte men nära, mycket nära. Veckan efter gjordes samma konsert i St. Pauli kyrka i Malmö som rymmer många gånger fler besökare och de var här allihop, inte en plats ledig. Det har blivit som en tradition att gå på Polisens julkonsert.

Modern ljusanläggning

Premiär för året, i Korsbacka kyrka, var att kören och musikkåren belystes med en modern ljusanläggning med skiftande färger beroende på vad som sjöngs eller spelades. Den röda färgen hör ju annars julen till men nu skiftade färgerna mjukt och behagligt. Konserten inleddes med Hosianna och nu känns det som julen närmar sig, viskade en dam på en av de främre bänkraderna, hoppas vi även får höra Stilla Natt. Det fick både damen och de andra besökarna i kyrkan. Inte bara en gång utan två gånger. Efter att kören sjungit Dotter Sion, Ej upplysta gårdar och ett potpurri på Christmas Carols tog musikkåren fram ett av de finaste arrangemang på Stilla Natt. Detta är skrivit av Sammy Nestico. Ett arrangemang med jazziga klanger emellanåt och publiken gillade det. Efter den sedvanliga julkhälsningen, som i år hölls av Ingemar Axberg ordförande i sångkören, fortsatte musikkåren med ännu ett arrangemang av Sammy Nestico. Denna gången spelades When You Wish Upon a Star.

Alla sjöng med

Inte en julkonsert utan Hosianna och Stilla Natt men det finns många andra melodier som är ett måste på varje konsert och nu var det dags att plocka fram TV:s julafton.

Korsbacka kyrka i Kävlinge.

St. Pauli kyrka i Malmö.

Melodierna från det viktigaste programmet på julafton, Kalle Ankas jul. Det spelade ingen roll om det var ung eller gammal i kyrkorna för alla sjöng eller trallade med i alla de kända låtarna och man kunde se framför sig allt från Benjamin Syrsa till Askungen när hon får uppsytt en klänning till balen. När alla hade lugnat ner sig var det dags för fler av de kända melodierna och kören, med Sasa Krstic som dirigent, sjöng Jul, jul strålände jul och sedan blev det Stilla Natt igen fast denna gången med den fantastiska kören. De avslutade sången med Benny Anderssons Kärlekens tid.

Solisten Kenneth Gunnarsson

I Malmö har det funnits många musikkårer genom tiderna och lika många dirigenter. Men alla dirigenter har inte skrivit arrangemang. Hugo Myrtelius var ett undantag. Han dirigerade bl.a. SJs musikkår och han skrev många arrangemang som spelas än i dag. Ett ska låtas höras när f.d. soloklarinettisten i Malmö Symfoniorkester dirigerar musikkåren Hugo Myrtelius Julrapsodi. Kenneth Gunnarsson är solist på Eufonium i Adam:s Julsång. Denna sköna klang som låter vackrare än någonsin när den spelas i en kyrka får vi njuta av varje jul.

Konserten avslutas

Musikkåren och kören avslutar konserten med att tillsammans framföra Bing Crosby stora hit White Christmas som följs av Rejoice som är lika vackert som det är svårt att spela och sjunga. Göran Andersson var trumpetsolist i konsertens sista melodi Vid dagens slut. Och när de sista trumpetsignalerna tonat ut gick publiken hem med alla julens melodier i minnet.

Kjell-Arne Friberg

Rapport från boulegänget

Det är dags att summera 2013, som startade med en träningstävling hemma hos Tommy Roth, den 17 april. I artikelns bilder kan man se Tommy själv, undertecknad, Bo Landgren, Ann Margret Cruse, Eva-Christine Winqvist och Monica Johansson.

Efter detta har vi spelat serie i Pil-dammarna, där vi haft med 4 lag. Po-

lisen, lag 2, blev silvermedaljörer i sin serie. Vi gratulerar till detta och laget har mest bestått av Eva-Christine Winqvist och Monica Johansson. Monica är ganska ny i boulegänget och spelar mycket bra. Vi har fått ytterligare en ny medlem, han heter Anders Lindeblad och jag önskar både Monica och Anders välkomna i gänget.

Vi avslutade på samma sätt som vi började, nämligen med en träff hemma hos Tommy den 11 september med sedvanlig korvgrillning. Det vi har mest problem med är väl skyttet, att skjuta bort motståndarens klot som ligger för nära lillen. Jag efterlyser härmed en bra skytt inom polisen som kan hälsa på oss under våren och lära ut denna konst (vi pratar inte pistolskytte nu). I övrigt väddar jag till våra högsta chefer att tänka på oss när de bygger nya polishus, att ta med en boulebana, så att alla inom polisen kan samlas, träna och umgås med varandra.

Det är så mycket roligare att slå (vinna över) kolleger än att spela i serien och möta okända civila personer ifrån andra yrken. I ett lag i serien ingår endast 2 personer och det gör att endast 8 personer spelar samtidigt och vi är det dubbla (16) personer i bouleföreningen, så vi har ju ett litet problem redan här.

Jan Ohlin

Boktipset

Här presenteras vinstboken i tävlingen "Finn fem fel".

Titel: Livet har sitt pris

Författare: Jan-Eric Boo

Recito Förlag, www.recito.se

ISBN: 978-91-7517-441-9

Om författaren: Jan-Eric Boo är numera pensionerad kriminalinspektör. Han har arbetat som polis i såväl Hässleholm som Malmö, och tillbringat mer än 5 år som polis för FN och EU på Balkan. Livet har sitt pris är hans första bok. Det är en fiktiv polisroman som är inspirerad fritt efter händelser och erfarenheter, från en nästan 40 årig karriär som polis inom bekämpning av den grova organiserade kriminaliteten, både nationellt och internationellt.

Om boken: Livet har sitt pris är en verklighetsnära berättelse om hur den internationella kriminalitetens giriga klor når ner till tonårsflickor och tvingar dem till

prostitution. Då blir polisens arbete tungt och svårutrett. Kriminalinspektör Michael Lundell och kollegan från familjevårdsenheten, Mirka Salo, får två tragiska självmord av tonårsflickor att utreda, eftersom det finns misstankar om kopplingar till internationell trafficking i bakgrunden. Under utredningen hittar de till sin fasa kopplingar till krigets Balkan, där Lundell tjänstgjort och också suttit som fånge och gisslan. Under utredningen tvingas också Lundell att konfrontera sig själv och bearbeta traumatiska upplevelser från denna tiden. Också en gammal bekant, den onde löjtnanten från Arkans Tigrar, dyker upp. Lundell är en konservativ polis som försöker anpassa sig till nuläget, funderar kring det mesta: domstolsbeslut, mansrollen, sin pensionering, meningen med livet, skolavslutning utan kristna inslag och har svårt med tilltron till rättssamhället. Berättelsen slutar på ett sätt så att en sorts rättvisa trots allt skipas till slut.

Isamarbete med: Mediahuset i Göteborg AB

Foto: Privat

Golftouren står för dörren

Livskvalité när Andreas utmanar PGA-banan.

Premiärrundan är kanske redan överstökad för många med tanke på den milda vinter som vi har haft. Golfpremiären i MPGL-touren låter dock vänta på sig ytterligare en tid, nämligen till den 11 april då Stefan "Stiffe" Nord (utan h) har bestämt att årets batalj traditionsenligt inleds på Bedinge golfbana.

Vi är många som ser årets golfspel an med tillförsikt, förvissade om att just i år är det kanske "mitt år". Självt har jag inför säsongen investerat i en ny klubb som förmodligen kommer att ta mitt spel till nya höjder. Hör bara på tillverkarens beskrivning:

Perfekt klubb att slå från tee när du behöver mer kontroll och inte kan riskera att missa fairway! Klubban har en tunn träffyta, tillverkat av speciellt vakuumvärmebehandlat höghållfast smidd 17-4 rostfritt stål. Den ihålliga konstruktionen placerar vikten lågt i klubbhuvudet vilket ger en bättre och mer avancerad perimeterviktning som i sin tur skapar en mer precis bollbana.

Kan det bli bättre? Denna klubb i

kombination med min julklapp, nya 4-dels tourbollar med den revolutionära RZN kärnan, är naturligtvis det jag har saknat tidigare år. Så om jag nu bara kan hitta rätt höjd med peggen, placera bollen perfekt mellan fötterna, ställa in riktningen samtidigt som jag tittar på bollen och inte glömma mitt swingplan när jag från backswing accelererar klubbhuvudet mot den lilla vita kulan så... ja, vad kan gå fel? Förmodligen det mesta.

Det viktigaste är inte att vinna

Det stämmer inte helt för det är faktiskt ganska kul att vinna, kanske en tävling, kanske närmst pinnen, längsta drive eller vad det nu är som gäller, men framförallt är det väldigt kul att delta i MPGL-touren och umgås med likasinnade och glädjas med dem när det går bra och peppa varandra när det går mindre bra.

Årets tourprogram:

11 april	Bedinge
16 maj	Sofiedal
3 juni	Sjöbo
12 juni	Tegelberga

1 juli
16 juli
4 augusti
15 september
8 oktober

Söderslätt
Romeleåsen
Vellinge
Assartorp
Malmö

Övriga tävlingar:

28-30 april	Trestads
12 maj	Skåneslaget
27 maj	LPM
11 augusti	KM
4 - 5 september	SM
9 september	Cup of the Cops
15 september	KM Match final
6 november	Glöggolf

Mer information finns att hämta på vår hemsida på intrapolis. Du som är sugen på att delta men kanske tvekar, slå en signal till någon i styrelsen eller till undertecknad så skall vi hjälpa dig att bestämma dig.

Under förra året syntes glädjande nog en hel del ny ansikten på touren, en trend som vi hoppas håller i sig även i år. Glöm nu inte den 11 april så syns vi på 1:ans tee.

Vid pennan / Lars Mahler

Information: Alf Lindstedt är polis sedan 1968 med erfarenhet från ordningspolis, trafikpolis, kriminalpolis, kansli, SÄPO, lärare på Polishögskolan, Ekobrottsmyndigheten och är nu sedan några år föredragande i arbetsrättsutredningarna inom Polismyndigheten i Skåne.

Kriminalkommissarien berättar

Charles Lindbergh: "Min son är kidnappad!"

Familiens mardröm blev sann. Barnsköterskan Betty Gow hade just lagt den snart tvååriga pojken Charles Jr i barnkammaren på andra våningen. I det nybyggda huset i Hopewell, New Jersey befann sig också översten och hans hustru Anne samt hovmästaren Oliver Whately och hans hustru som var familjens hembiträde. Familjen hade frångått sina vanor och stannat kvar i huset efter helgen och inte åkt tillbaka till New York.

Flygöversten Lindbergh hade kommit hem omkring klockan åtta på kvällen och de började äta en halv timme senare. Klockan nio satte de sig vid den öppna spisen och en knapp timme där efter gick hustrun Anne upp till ovanvåningen för att lägga sig. Hon gick via biblioteket där hon stannade till en stund. Barnsköterskan, hovmästaren och hembiträdet satt i köket och drack kaffe. När klockan var tio och mörkret fallit på tisdagskvällen den 1 mars 1932, gick barnsköterskan Betty som hon brukade upp till barnkammaren för att titta till barnet. Hon smög upp dörren försiktigt - sängen var tom!

Betty kontrollerade så att inte mamman hade tagit upp Charles Jr. Pojken var inte hos sin far i biblioteket. De tände upp huset och alla letade överallt. Kanske hade pojken gömt sig. Efter en kort stund stod det klart att tvååringen inte var kvar i huset. Fadern letade ännu en gång i sängkammaren. Där på elementet låg ett kuvert. Texten på arket inuti var skriven med blå reservoarpenna och innehöll en del språkfel - men budskapet var glasklart. "Ta fram 50 000 dollar i kontanter... vi varnar er för att ta kontakt med polisen. Vi tar

väl hand om pojken...". Charles Lindbergh Jr var kidnappad.

Rötterna fanns i Skåne

Den svenskättade flygöversten Charles A Lindbergh (1902-1974) - med rötter i Smedstorp på Österlen i Skåne - var en mycket välkänd man, en hjälte och idol för många. Hans flygning mellan New York och Paris den 20-21 maj 1927 var mycket omskri-

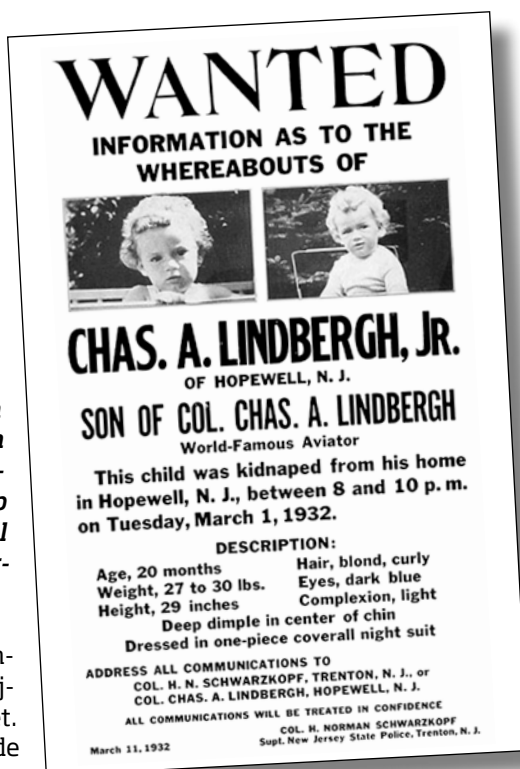
sidesnyhet i alla tidningar.

Översten larmade genast polisen som var på plats inom en timme. Vägspärrar sattes upp och strax kopplades även New Jerseys statspolis in och sen FBI. Trafikanter stoppades, broar och färjor kontrollerades - men gärningsmännen hade flera timmars försprång. När inte kidnapparna kunde gripas under flykten, tog spekulationerna genast fart. Hur kunde gärningsmännen träffa så rätt - var det ett insiderjobb? Polisen kunde snart konstatera att någon rest en hemmagjord stega direkt mot sovrumsfönstret. Luckorna hade inte varit stängda och fönstret var olåst. Det fanns två tydliga spår i rosenrabatten under fönstret och fotspår ledde fram till stegen som låg i en buske. En stegpinne hade brutits på stegen och en liten kofot hittades i rabatten under fönstret. Polisen hade brev, stegen och en kofot - men inga fingeravtryck någonstans och strumpor hade använts utanpå skorna.

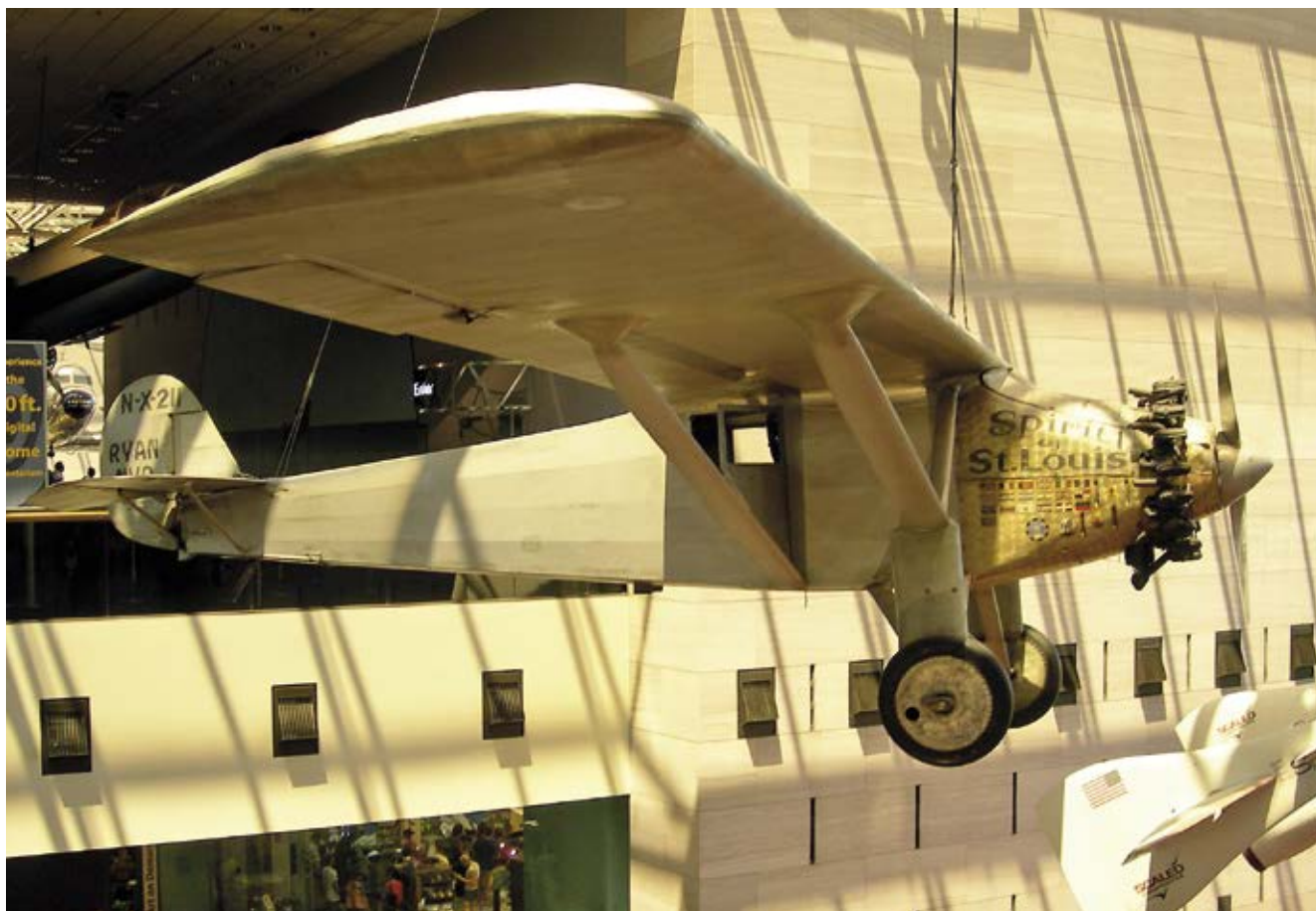
Polisen undersökte noga om personalen på något sätt kunde vara inblandad. Det var få som visste att familjen skulle vara i huset den här kvällen. Barnsköterskans vän som var en norsk sjöman, blev intressant eftersom kidnapparbrevet innehöll språkfel. Men han hade alibi. Många spår följdes upp och ännu fler personer förhöordes, men utan större resultat. En bil hade synts en bit ifrån husets stora trädgård under kvällen, men det var också allt.

Vi vill ha vårt barn tillbaka

Redan efter några dygn - när de inte hört något från kidnapparna och polisen inte hade någon framgång - bestämde sig paret Lindbergh för

ven i tidningarna, liksom familjelyckan och sonen. Överstens flygning i det lilla enmotoriga flygplanet Spirit of St. Louis på strax över 33 timmar var den första ensamflygningen över Atlanten. Han var gift med Anne Morrow, dotter till en framgångsrik finansman som nu var ambassadör. Försvinnandet av sonen blev första-

Charles Lindberghs flygplan Spirit of St. Louis.

Foto: Annika Cederlund

att vädja i medierna. De sa att de var villiga att förhandla, betala och hålla polisen utanför. "Vi vill bara ha vårt barn tillbaka." Många engagerade sig för Lindberghs och även Al Capone skickade ett brev från fängelset i Chicago och erbjöd sin hjälp.

Det kom ett nytt brev från kidnapparna den 5 mars. Det var postat i Brooklyn och innehöll samma sorts skrivfel som tidigare. Kanske hade brevskrivaren tyskt ursprung? Nu var lösensumman höjd till 70 000 eftersom de hade kontaktat polisen. Ett tredje brev kom några dagar senare till parets advokat i New York som skulle bekräfta mottagandet i tidningen och gjorde så.

Bland allt material i tidningarna om Lindberghs, fanns också en oansenlig annons från skolläkaren John Condon i en lokaltidning i Bronx. Han erbjöd sig att förmedla lösensumman och ytterligare 1 000 dollar. Otroligt nog så fick han svar - kidnapparna smög in ett svarsbrev på verandan i hans välkända hus. De godkände honom som medlare. Den 72-årige Condon ringde till Lindbergh som gick med på att träffa honom. Bre-

vet innehöll identiska språkfel. De kom tillsammans med familjen Lindberghs advokat överens om att hålla polisen utanför. Brevet innehöll detaljerade instruktioner och de svarade i tidningen att "pengarna var klara". Svaret från kidnapparna kom med taxi och Condon sammanträffade senare till och med en man, "John", men några pengar överlämnades aldrig eftersom de inte fick några bevis för att John verkligen hade pojken. Brevväxlingen fortsatte och polisen fick inte några detaljer om Lindberghs egen operation med hjälp av läkaren Condon. Kvällen den 2 april, en månad efter bortförandet, hade de packat pengarna i Lindberghs bil och han gav sig tillsammans med Condon iväg för det slutliga mötet. De följde instruktionerna.

- Har doktorn pengarna? De båda hörde rösten från gatan. De svarade att de hade 50 000 dollar och paketet överlämnades mot en papperslapp där det stod var pojken fanns någonsans. Pojken skulle finnas på en liten båt, Nelly, vid kusten 20 mil bort. Charles Lindbergh flög sitt plan längs med kusten och letade efter båten

enligt beskrivningen. Förgäves. De hade blivit lurade.

En lastbil körde i hög fart till polisstationen i Hopewell den 12 maj 1932. De två männen som hoppade ut påstod att de hittat en liten barnlik i skogen åtta kilometer från Lindberghs hus. Undersökningen visade att pojken hade varit död sedan kidnappningen den 2 mars. Obduktionen visade att han dött av slag mot huvudet eller att han hade tappats. Det hade kanske skett redan i barnrummet eller på väg ner för stegen. Identiteten har varit omstridd, men kroppen hade unika detaljer som ett särskilt ben i lilltån, antalet mjölkttänder och även kläderna stämde överens med Charles Jr.

Sedlarna var bästa spåret

Polisen fick in floder av mer eller mindre seriösa tips från allmänhet, spågummor och privatdetektiver. Den amerikanska kongressen beslöt om en särskild lag, Lex Lindbergh, som gjorde det möjligt att döma ut dödsstraff för kidnappning av barn. Taxichauffören, Condon och Lindbergh hade berättat att kidnappa-

Charles Lindbergh

Foto: Wikipedia

Charles Lindbergh Jr.

ren var en kort och mörk man. Hans skrivfel visade på tyskt ursprung. Polisen hade också den hemmagjorda stegen och en sista chans i att sedelnumren på lösensumman var antecknade. De beslöt att satsa på en vetenskaplig undersökning av träet i stegen när ett år gått av resultatlösa

spaningar. Träexperten Arthur Koehler gjorde ett mycket noggrant och metodiskt arbete, vilket var tålamodsprövande för poliserna. Det tog lång tid, men via gran från North Carolina med särskilda sågspår kunde han via sågverk, försäljningar och båtlaster så småningom komma fram till en träaffär i Bronx. Dessutom kunde Koehler slå fast att ena sidostycket var tillverkat av en bräda som legat inomhus. Den hade spikhål utan rost.

Samtidigt skulle alla gamla amerikanska sedlar bytas ut och växlas in den 1 mars 1933. En stor del av den lämnade lösensumman skulle då bli nästan omöjlig att använda. En del sedlar började dyka upp, men de gick inte att spåra. På hösten 1933 ökade flödet och innehavarna tog större risker. En femdollarsedel dök upp på en bio i New York. Biokassörskan kunde beskriva mannen för poliserna: kort till växten, litet spetsigt ansikte med en speciell blick och han talade med brytning. Beskrivningen var den samma som Condon och taxichauffören lämnat. Nu hoppades utredarna på en snabb framgång, men de blev ännu en gång besvikna. Inte för rån ett år senare, hösten 1934 och två och ett halvt år efter kidnappningen, kom nästa heta spår. En bensinmack betalade in en större summa till banken och bland sedlarna fanns en tiollarsedel som kom från lösensumman. Utredarna åkte nu till macken och ägaren kom mycket väl ihåg vem som betalat med sedeln. Den var gammal och mackägaren hade blivit övertalad att ta emot den. Som säkerhet hade han antecknat bilens, en fyrdörrars Dodge, registreringsnummer. De er-

farna poliserna reagerade när de fick reda på ägaren: Bruno Hauptman, av tyskt ursprung och 35-årig timmerman från Bronx. Han var tidigare straffad för rån - där han använt sig av en steg. Under våren 1932 hade han överraskande slutat sitt arbete som timmerman och börjat placera pengar.

Han avrättades i elektriska stolen
Hauptman greps men nekade till alla anklagelser. Efter en spektakulär rättegång där hans tre försvarare använde diverse knep, förklarade en enhällig jury Hauptman skyldig i februari 1935. Då hade rättegången varat sex veckor och 162 vittnen hade hörts. Domaren meddelade sedan dödsstraff och Bruno Hauptman dog i elektriska stolen den 3 april 1936. Fallet har varit föremål för fortsatta konspirationsteorier och inte minst använts i debatten om dödsstraffets vara eller icke vara.

Han avrättades i elektriska stolen

Bevisen mot Hauptman var dock många och övertygande. Några vittnen hade sett Hauptmans bil i närheten av Lindberghs hus och de hade då också lagt märke till en steg. Hauptmans utseende stämde överens med de iakttagelser som fanns och rösten påstod både Condon och Charles Lindbergh att de kände igen från det sammanträffande de haft med kidnapparen. Han var snickarkunnig som timmerman och bodde i Bronx. Hans handstil och skrivfel matchade de många breven och hemma hos honom fanns samma sorts brevpapper med vattenstämpel. På insidan av skafferidörren hade han skrivit medlaren Condons adress och telefonnummer. Några dagar efter att lösensumman betalats, hade Hauptman och hans hustru hastigt slutat jobba och åkt på dyra semesterresor. I garaget hittades 14 600 gömda dollar från den lösensumma som Lindbergh betalat. Träexpertens tidigare uttalanden visade sig stämma på prick; en av stegens sidor hade tidigare legat som en del av golvet på Hauptmans vind. Hans hyvel lämnade samma unika spår som fanns på stegen.

De många och helt olika spåren var förödande för Hauptman. Bevisen räckte för en fällande dom 1936 och de skulle enligt min mening hållit i en rättegång 2014.

De många och helt olika spåren var förödande för Hauptman. Bevisen räckte för en fällande dom 1936 och de skulle enligt min mening hållit i en rättegång 2014.

Alf Lindstedt
Kriminalkommissarie

Willkommen, bienvenue, welcome till Musikalkonsert

Så hälsar Mikael Samuelson publiken välkommen på Ystad Teater, Helsingborgs stadsteater och Malmö Konserthus på den miniturné han och Marianne Mörck gjort tillsammans med Skånepolisens kör. Det började den 6 oktober i den anrika Ystad Teater. En teater där Fantomen på Operan hade platsat men inledningsmusiken var istället Willkommen ur musikalen Cabaret. På Helsingborgs stadsteater veckan efter var det dags att låta tonerna flöda över Sundets pärla och den sista föreställningen blev den 18 januari i Malmö, och det är den som reportaget handlar om.

Två stjärnor på scenen

Mikael Samuelson klädd halvt som kvinna och halvt som man seglade in på scenen i högglackade skor och

sjöng sig in i allas hjärtan. Han tyckte att alla var vackra, publiken var vacker, kören var vacker, ja till och med orkestern var vacker berättade han som en introduktion och fortsatte sjunga *Willkommen, Bienvenue, Welcome to Cabaret, to Cabaret, to Cabaret*. När musiken tystnade kom Marianne Mörck in och tog hela scenen, kören och publiken med storm och hon fortsatte på temat Cabaret och sjöng Cabaretsången.

En sån underbar dag som idag var nästa nummer i programmet och det syntes inte ett dugg att Mikael spelat La Cage aux Folles på Göteborgsoperan kvällen före och blev hämtad efter föreställningen av Skånepolisens körs ordförande Ingemar Axberg och var framme vid halvtretiden samma morgon som Musikalkonserten var. Men det såg man varken på Ingemar eller

Mikael utan bägge sjöng på. Ingemar i kören och Mikael fortsatte att sjunga *En sån underbar dag som idag*.

Bättre och bättre

En musikalkonsert med Skånepolisens kör förpliktigar att fortsätta på temat musikaler. Spelman på taket är en fin musical som spelats på de flesta teatrar och har många melodier vi känner igen som t.ex. *Om jag hade pengar*. Det blev istället den mjuka fina *Sunrise, Sunset* som Sasa Krstic dirigerade. Under den tid han varit körens dirigent har kören bara blivit bättre och bättre. Folk runt om i landet åker gärna många mil till körens konserter och var man kommer öses det mer och mer beröm över både Sasa och kören. Efter denna lugna fina föreställning av kören måste publiken väckas till liv igen, om de nu

Mikael Samuelson och Marianne Mörck tillsammans med Skånepolisens kör vid en konsert i Ystad.

drömde sig bort en stund, men så är det eller som man säger *There's no Business Like Show Business*. Nu får Kjell Edstrand och hans orkester visa att det är en orkester av högsta klass, och spelar ett potpurri ur Irving Berlins musikal *Annie Get Your Gun*.

Sjunger och berättar

Mikael Samuelson kommer in och berättar om hur det är att bli stor. Mikael sjunger om Guido som är en liten grabb som håller på att bli stor. Både Mikael och Marianne är konferencierer mellan låtarna. Marianne berättar om sitt liv på scenen under de senaste 50 åren och om sina engagemang som Ebba i Wallanderfilmerna och just nu spelar hon Fräulein Schneider i Cabaret på Malmö Stadsteater, tidigare Hippodromen. Hon berättar även om när och hur hon sjöng *Climb every Mountain* och det gjorde hon även denna eftermiddag. Vilken känsla, vilken röst. Inte ett öga var torrt.

Från Kristina till potpurri

Nu var det bara att bygga på den känsliga biten och låta kören sjunga Björn Ulveus och Benny Anderssons *Duvemåla hage* ur Kristina från Duvemåla och tänka hur Kristina gick över hagen medan blommorna växte upp kring henne. De som sett musikalens minns säkert scenen. Oscar Hammerstein II var en av musikalvärldens mest flitiga textförfattare. Han skrev även texterna till Teaterbåten och Oklahoma, Kungen och jag och Sound of Music, men han skrev även

texten till South Pacific och från den musikal får vi höra duetten *Some Enchanted Evening*. Håkan Andersson som spelar ackordion var med i duetten som tredje man vilket gjorde en skön stämning mellan artister och musiker. Och innan pausen stämde kören, musiken och Marianne upp med ett potpurri ur *My fair Lady*.

Mörck briljerar

Marianne Mörck är trots sin ålder, 55+, iklädd tajta skinnkläder och kören som skiftat kläder till ett modernare snitt sjunger *Väntar inte mamma på dig*. Detta är ett av paradnumren ur *Mamma Mia* och nu är det Björn och Benny igen som är på tapeten, men snart kommer Mikael tillbaka och sjunger om att *Jag är som jag är* ur musikalerna *La Cage aux Folles*. Musikalerna *Gypsy*, *A Musical Fable* är kanske inte så kända men Marianne gjorde en vidunderlig roll när hon sjöng *Everything's Coming Up Roses*. *Gypsy* Rose Lee var en känd stripteaseartist liksom sin mor, som också hette Rose. Nu kände inte så många till historien kring denna musikal, men tänk ändå om Marianne hade börjat strippa på scenen.

Samuelson i sin paradroll

Kvickt över till något annat beger vi oss tillbaka till vår näktergal från Växjö, Kristina Nilsson som blev Grevinna de Casa Miranda och sjöng många gånger på Parisoperan. Det sägs att boken om Fantomen på Operan är baserad på hennes engage-

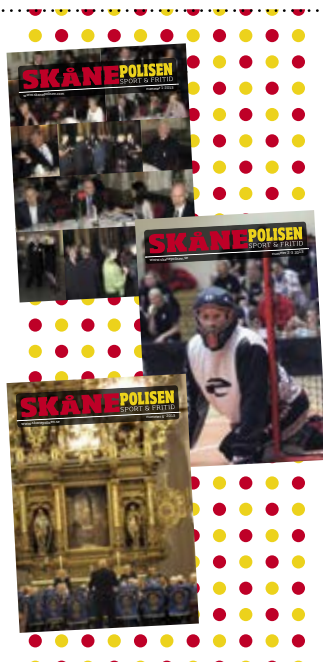
mang där. Nu får vi till en början höra Kjell Edstrand och hans eminenta orkester spela ett potpurri ur *Fantomen* och det avslutas med *Nattens Musik* och då hör vi Mikael Samuelson i sin roll som Fantomen där han får visa att det finns bara en Fantomen och ingen annan – Mikael Samuelson.

Stående ovationer

Det var tomt av ljud, hela salongen var tyst – alla hade förstått att det skulle vara tyst. Sen bröt det loss. Det var stående ovationer. Rörd lämnade Mikael över mikrofonen till Marianne som på sitt behagliga sätt snällt lät glida över till nästa nummer som inte var lika tyst utan ur musikalerna *Nine* sjöng om hur hon ville bli en italiennare men lugnet återvände när Sasa Krstic ställde sig framför kören och rörde sina händer som om han flyttade damen från E2 till E3 på schackbrädet och vunnit hela turneringen och det är dags för nationalsången. *Anthem* som skapades av Björn och Benny med en text av Tim Rice. Samme man som skrivit texterna till *Jesus Christ Superstar* och *Evita*. Ur *Chess* sjöngs även en duett med Marianne och Mikael som heter *You and I* och innan konserten slutade sjöng Mikael *När jag hör din sång*.

Ingen konsert utan extranummer. Så var det även i Ystad och Helsingborg då hela ensemblen fick hela publiken att sjunga med i *Vår bästa tid är nu* ur *La Cage aux Folles*.

Kjell-Arne Friberg

Tillsammans gör vi tidningen Skånepolisen Sport & Fritid!

SM-tävlingar, klubbmästerskap, reseupplevelser, musikkårsspelningar, mötesreferat, verksamhetsberättelser, vinter-, vår-, sommar- eller höstaktiviteter. Ja, listan kan göras lång på vad det kan skrivas om i tidningen.

Det behöver inte vara långa berättelser, utan kan vara korta referat från något ni tycker varit intressant eller viktigt. Bilder som skildrar texten tar vi gärna emot. Tänk på att ha så bra inställning som möjligt i kameran, så att bilderna inte får för låg upplösning.

Manusstopp för redaktionellt material till nästa nummer är:
tisdagen den 13 maj 2014

Material mailas till Lars Mahler:
redaktion@skanepolisen.se (för postadress: www.skanepolisen.se)

Finn fem fel

i samarbete med Mediahuset i Göteborg AB, www.mediahuset.se

Ringa in de 5 detaljer som är borta på den översta bilden.

Inskickat av:

.....
Förnamn

.....
Efternamn

.....
Gatuadress

.....
Postnummer och Ort

.....
E-post

Skicka in ert svar till:
Skånepolisen Sport & Fritid
c/o Mediahuset i Gbg AB, avd syd
Tågmästaregatan 7
233 43 Svedala

senast den 13 maj 2014

Tävlingen är till för tidningen Skånepolisen Sport & Fritids läsare. Om du vill ha en hel tidning, går det bra att skicka in en kopia av sidan.

Vinsten i denna tävlingen blir en pocketbok. Läs mer om boken på **sidan 15**, där den presenteras.

Vinnarna och den rätta lösningen från förra numret:

1. Monica Johansson
Malmö
2. Bo Nero
Kristianstad
3. Kjell Hallberg
Löddeköpinge

52 svar skickades in.

De tre vinnarna får varsin pocketbok. (bild till vänster)

